

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 28 februari 2017 met nummer RvVb/A/1617/0611
in de zaak met rolnummer RvVb/1415/0578/A/0633

Verzoekende partijen	1. de heer Freddy DEMIL 2. mevrouw Marie-Jeanne LEIRENS vertegenwoordigd door advocaat Raf VAN ROEYEN met woonplaatskeuze op het kantoor te 9120 Beveren, Grote Markt 34
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT
Tussenkomen partij	de heer Erwin DEMOL , wonende te 1570 Galmaarden, Herhout 40 vertegenwoordigd door landmeter Peter DESMECHT

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 29 mei 2015 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 16 april 2015.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Galmaarden van 2 februari 2015 onontvankelijk verklaard.

De beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Galmaarden, waarbij aan de tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van een rundveestal, stro- en hooiopslagplaats en twee sleufsilos op een perceel gelegen te 1570 Galmaarden, Pijpestraat zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie E, nummer 52 D en 52 E, herleeft.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De tussenkomen partij verzoekt met een aangetekende brief van 24 augustus 2015 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad verleent de tussenkomen partij met een beschikking van 28 september 2015 toelating om in de debatten tussen te komen en verzoekt haar haar verzoekschrift te regulariseren en woonplaatskeuze te doen overeenkomstig artikel 61 Procedurebesluit.

De tussenkomen partij laat na de gevraagde woonplaatskeuze te doen.

2.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partij dient geen schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partijen dienen een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient geen laatste nota in. De tussenkomende partij dient geen laatste schriftelijke uiteenzetting in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 7 februari 2017.

Advocaat Raf VAN ROEYEN voert het woord voor de verzoekende partijen. De verwerende partij verschijnt schriftelijk.

De tussenkomende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

3.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De tussenkomende partij dient op een voor de Raad onbekende datum bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Galmaarden een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “het bouwen van een rundveestal, een stro- en hooiopslagplaats en twee sleufsilo's” op een perceel gelegen te 1570 Galmaarden, Pijpestraat zn.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Halle-Vilvoorde-Asse’, vastgesteld met koninklijk besluit van 7 maart 1977 in agrarisch gebied.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 2 februari 2015 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend met volgende motivering:

- het project beoogt de herlokalisatie van een bestaand landbouwbedrijf gelegen aan de overzijde van de weg; de huidige site is zo goed als volgebouwd, gekneld tussen twee gewestwegen en omgeven door verschillende woningen, zonder ruimte voor schaalvergroting;
- het project voorziet in een stapsgewijze opbouw van de nieuwe site en het stapsgewijs afbouwen van de bestaande site;
- het Departement Landbouw en Visserij heeft een gunstig advies gegeven;
- het materiaalgebruik en de vormgeving van de constructies brengen de goede stedenbouwkundige aanleg van de plaats en de ontwikkeling van het gebied niet in het gedrang

Tegen deze beslissing tekenen de verzoekende partijen op 26 februari 2015 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 7 april 2015 om dit beroep onontvankelijk te verklaren.

Noch de beroepsindieners, noch één van de andere betrokken partijen heeft gevraagd om gehoord te worden. De verwerende partij verklaart het beroep op 16 april 2015 onontvankelijk. De verwerende partij beslist:

“...

5. Bespreking

De deputatie neemt kennis van het eensluidend verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar van 7 april 2015 met kenmerk: RMT-RO-BB-2015-0074-PSA-01-150306-33-verslag PSA codex.

5.1 Vormvereisten

(...)

Overeenkomstig art. 1 §1 van het besluit van de Vlaamse regering tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen van 24 juli 2009 moet het beroepschrift, indien de indiener van het beroep een natuurlijke persoon of rechtspersoon is die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing, tevens een omschrijving omvatten van deze hinder of nadelen, en dit op straffe van onontvankelijkheid.

(...)

In het beroepschrift wordt aangehaald dat de bekendmakingsaffiche onleesbaar is aangebracht, dat het inplantingsplan onvoldoende duidelijk is en dat er twee dossiers werden ingediend waardoor de documenten naar datum toe onduidelijk zijn. Vervolgens wordt ook geschreven dat de infiltratieproblematiek op zijn minst moet voorgelegd worden aan Infrax, Riobra en dat het ontwerp geen opslagplaats voorziet voor vast stalmest. Er wordt aangehaald dat er geen advies zou zijn van Wegen en Verkeer. Ten slotte wordt in het beroepschrift gesteld dat de reliëfwijzigingen niet duidelijk weergegeven zijn op de plannen en wordt aangehaald dat het college van burgemeester en schepenen nooit geantwoord heeft op de ingediende bezwaren.

In dit beroepschrift worden verschillende punten en problemen aangehaald, echter zonder te omschrijven wat de mogelijke hinder zou kunnen inhouden. Het is niet voldoende zich te beperken tot de vermelding van mogelijke tekortkomingen in het dossier. Het beroepschrift moet duidelijk de mogelijke persoonlijke hinder benoemen en de nadelen die de beroepsindiener kan lijden omschrijven.

Op basis van het ingediende beroepschrift moet tot de conclusie worden gekomen dat het beroep niet werd ingesteld door één van de in artikel 4.7.21, §2 VCRO vermelde belanghebbenden aangezien het administratief beroepschrift geen omschrijving van persoonlijke hinder en nadelen omvat.

Het beroepschrift voldoet aldus niet aan de vormvoorschriften opgelegd door art. 4.7.21 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en het besluit van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen. Het beroep is onontvankelijk.

(...)

BESLUIT

Het beroep ingediend door Freddy Demil – Marie-Jeanne Leirens, Herout 32, 1570 Galmaarden, derde, tegen de vergunning van het college van burgemeester en schepenen van Galmaarden van 2 februari 2015, verleend aan Erwin demol, Herhout 40, 1570 Galmaarden inzake het bouwen van een rundveestal, stro- en hooiopslagplaats en twee sleufsilo's, gelegen (...) onontvankelijk te verklaren;

...”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

1.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig is ingesteld.

2.

De griffie van de Raad heeft de tussenkomende partij met een aangetekende brief van 1 oktober 2015, overeenkomstig artikel 75, §1 van het Procedurebesluit uitgenodigd binnen een vervaltermijn van dertig dagen, die ingaat de dag na de betekening van die brief, een schriftelijke uiteenzetting en eventuele geïnventariseerde overtuigingsstukken in te dienen, en overeenkomstig artikel 61, §2 Procedurebesluit verzocht om binnen voormelde termijn het verzoekschrift tot tussenkomst te regulariseren. Ten slotte werd de tussenkomende partij met dezelfde aangetekende brief uitgenodigd om in toepassing van artikel 21, §1, derde lid DBRC-decreet, het verschuldigde rolrecht van 100 euro binnen een vervaltermijn van vijftien dagen, die ingaat de dag na de betekening van deze brief, te storten.

De tussenkomende partij heeft haar verzoek tot tussenkomst niet geregulariseerd, heeft geen schriftelijke uiteenzetting ingediend en heeft ook het verschuldigde rolrecht niet betaald. Zij verschijnt ook niet op de zitting van 7 februari 2017 zodat moet vastgesteld worden dat er geen sprake is van overmacht of onoverkomelijke dwaling.

Het verzoek tot tussenkomst wordt geacht niet te zijn ingediend.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van de vordering tot vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

1.

De verzoekende partijen tekenen als derde-belanghebbenden op 27 februari 2015 administratief beroep aan tegen de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Galmaarden van 2 februari 2015.

Met de bestreden beslissing verklaart de verwerende partij het administratief beroep onontvankelijk omdat *“het beroep niet werd ingesteld door één van de in artikel 4.7.21, §2 VCRO vermelde belanghebbenden aangezien het administratief beroepschrift geen omschrijving van persoonlijke hinder en nadelen omvat.”*

Het kan niet worden betwist dat deze onontvankelijkheidsbeslissing van de verwerende partij een voor de Raad aanvechtbare “vergunningsbeslissing” is (zie Memorie van Toelichting bij het ontwerp van decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid, *Parl. St., VI. Parl.*, 2008-2009, nr. 2011/1, blz. 195, nr. 570) en dat de verzoekende partijen belang hebben om deze voor hen nadelige beslissing aan te vechten.

Het belang van de verzoekende partijen bij hun beroep bij de Raad evenals de bevoegdheid van de Raad is in deze beperkt tot een onderzoek van de vraag of het administratief beroep al dan niet terecht onontvankelijk werd verklaard door de verwerende partij.

2.

Met de verwerende partij moet worden vastgesteld dat de Raad, gelet op het bovenstaande, niet bevoegd is om de beslissing van het college van burgemeester van de gemeente Galmaarden van 2 februari 2015, te beoordelen. Deze beslissing is immers geen in laatste administratieve aanleg verleende vergunningsbeslissing.

Het middel dat de verzoekende partijen (schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en een gebrekkige motivering in hoofde van het college van burgemeester en schepenen) tegen dit eerste vergunningsbesluit aanvoert, is dan ook niet ontvankelijk.

C. Ontvankelijkheid wat betreft de draagwijdte van de vordering en de bevoegdheid van de Raad

Standpunt van de partijen

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het verzoekschrift en stelt dat de verzoekende partijen met het opgeworpen middel aanstuurt op een nieuwe inhoudelijke beoordeling door de Raad van het aangevraagde project.

In haar wederantwoordnota gaat de verzoekende partij niet in op deze exceptie.

Beoordeling door de Raad

Krachtens artikel 4.8.2 VCRO, zoals het gold ten tijde van het instellen van het beroep bij de Raad, spreekt de Raad zich als administratief rechtscollege uit over de beroepen die worden ingesteld tegen vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen genomen in laatste aanleg, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning. Wanneer de verzoekende partijen een onregelmatigheid aanvoeren en de Raad moet vaststellen dat de bestreden beslissing onregelmatig is, vernietigt hij deze beslissing op grond van artikel 35 DBRC-decreet.

Deze bevoegdheid verleent de Raad niet de mogelijkheid zich in de plaats te stellen van het vergunningverlenend bestuursorgaan. Zijn bevoegdheid is beperkt tot een wettigheidscontrole.

Uit de beoordeling ten gronde zal blijken of de verzoekende partijen met succes een middel in de zin van artikel 15, 4° Procedurebesluit aanvoeren dat tot vernietiging van de bestreden beslissing kan leiden. Uit het ingediende verzoekschrift blijkt alvast niet dat de verzoekende partijen zouden aansturen op een nieuwe inhoudelijke beoordeling van de ingediende aanvraag tot het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning.

De exceptie wordt verworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN – ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

1.

Hoewel niet uiteengezet onder ‘middelen in rechte’, blijkt uit het verzoekschrift dat de verzoekende partijen het volgende inroepen:

“Wat de initiële procedure betreft hadden de verzoekers als derde wel degelijk een belang bij de procedure nu zij rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadelen kunnen ondervinden van de vergunnings- of valideringsbeslissing (art. 4.8.11)”.

Zij geven aan hun woonst en bedrijvigheid te hebben onmiddellijk palend aan het aanvraagperceel en stellen dat tengevolge van de aangevraagde werken een ophoging van het perceel zal moeten gebeuren aangezien dit perceel nu lager ligt dan de aanpalende gewestweg. Hieruit leiden zij een verstoord evenwicht tussen de percelen af en een verstoorde waterhuishouding met schade tot gevolg. Zij verwijzen naar het gebrek aan advies van Infrax en Riobra met betrekking tot het overtollig hemelwater. De verzoekende partijen stellen dat ook hinder te verwachten is voor de aangelanden aangezien de inplanting van de landbouwgebouwen niet voldoende precies is aangeduid en er geen aanduiding is van de plaats en omvang van de opslagplaats voor stalmest. Zij wijzen op mogelijke geurhinder en op de minderwaarde die hun eigendom zal ondergaan wegens de onmiddellijke nabijheid van stallen, mestopslag en de waterproblematiek.

2.

De verwerende partij wijst erop dat de verzoekende partijen enkel een betoog voeren over hun belang in het kader van artikel 4.8.11 VCRO en dus bij het voeren van de procedure bij de Raad, terwijl de verwerende partij op 16 april 2015 enkel heeft vastgesteld dat de verzoekende partijen in hun administratief beroepschrift in gebreke blijven enig belang aan te tonen in de zin van artikel 4.7.21, §2 VCRO.

Beoordeling door de Raad

1.

Waar de verzoekende partijen voor het aantonen van hun belang bij de administratieve beroepsprocedure eveneens verwijzen naar artikel 4.8.11 VCRO, kan aangenomen worden dat zij doelen op artikel 4.7.21, §2 VCRO.

Artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO luidt:

“ ...

§ 2. Het beroep, vermeld in § 1, kan door volgende belanghebbenden worden ingesteld :

... ”

2° elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing;

... ”

Uit deze bepaling volgt dat een beroepsindiener in het kader van de administratieve beroepsprocedure aannemelijk moet maken over het vereiste belang in de zin van artikel 4.7.21, §2 VCRO te beschikken, welk belang onder meer – doch niet uitsluitend – uit het beroepschrift kan worden afgeleid.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen, als beroepsindiener, niet gevraagd hebben om door de verwerende partij te worden gehoord.

2.

Nog daargelaten de vraag of de artikelen 4.7.21 VCRO tot en met artikel 4.7.25 VCRO een voldoende decretale grondslag bieden voor de sanctie van onontvankelijkheid zoals bepaald in artikel 1, §1, laatste lid van het Beroepenbesluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen, moet worden vastgesteld dat artikel 4.7.21, §2 VCRO derde-belanghebbenden verplichten hun hinder of nadelen, de vrees hiervoor of het risico hierop aannemelijk en concreet kenbaar te maken aan de verwerende partij.

Deze verplichting mag niet overdreven formalistisch worden beoordeeld. Als ontvankelijkheidsvereiste stelt die verplichting een drempel in op de toegang van belanghebbenden tot de administratieve beroepsprocedure bij de deputatie.

Het openstellen van het administratief beroep voor derde-belanghebbenden werd door de decreetgever als belangrijk uitgangspunt van artikel 4.7.21, §2 beschouwd. Uit de parlementaire voorbereidingen blijkt dat die regeling *“moet worden gekaderd in artikel 9, derde lid, van het Verdrag van Aarhus, volgens hetwelk de overheid dient te waarborgen dat burgers “wanneer zij voldoen aan de eventuele in het nationale recht neergelegde criteria, toegang hebben tot bestuursrechtelijke of rechterlijke procedures om het handelen en nalaten van privé-personen en overheidsinstanties te betwisten die strijdig zijn met bepalingen van haar nationale recht betreffende het milieu”* (MvT, *Parl. St.*, VI. P, 2008-09, nr. 2011/1, 184; Verslag, *Parl. St.*, VI. P., 2008-09, nr. 2011/6, 57).

Een al te strenge beoordeling van de verplichting om de hinder en nadelen te omschrijven, zou afbreuk doen aan of onverzoenbaar zijn met het effectieve recht op toegang tot de administratieve beroepsprocedure die de decreetgever met artikel 4.7.21, §2 VCRO aan derden-belanghebbenden heeft willen waarborgen.

Langs de andere kan het belang van een derde-belanghebbende ook niet vermoed worden.

3.

In hun administratief beroepsschrift hebben de verzoekende partijen het volgende aangevoerd:

“Motivering van ons beroep:

- 1. De bekendmakingsaffiches werden derwijze aangebracht dat ze voor de belanghebbenden onleesbaar waren. De bekendmaking van zowel de aanvraag als de stedenbouwkundige vergunning werden immers aangebracht op een electriciteitspaal van Infrac en niet op ooghoogte, zoals decretaal werd voorgeschreven.*
- 2. Op het inplantingsplan is de linkerperceelsgrens op amateuristische wijze getekend en dit zonder rekening te houden met de bestaande haag, de wegzate van de openbare voetweg en de noodzakelijke privatieve toegangs- en losweg. De inplanting van de ontworpen constructies kan derhalve niet ten gronde beoordeeld worden.*
- 3. Er werden achtereenvolgens twee aanvraagdossiers ingediend, zodat de voorgelegde documenten van de laatste aanvraag nu eens de datum van 01.09.2014 dan weer de datum van 17.12.2014 dragen. Dit schept een juridisch onaanvaardbare toestand, die elke beoordeling van termijnen onmogelijk maakt.*
- 4. De infiltratie van het overtollige hemelwater in de achterliggende velden en weilanden is niet getoetst aan de vereisten van de lokale waterhuishouding. Deze infiltratie dient op zijn minst voor advies te worden voorgelegd aan Infrac, Riobra. De bestaande gracht*

ligt immers op een vrij grote afstand van de lozingspunten. Wat met verontreinigd hemelwater van de verharde oppervlakten?

5. *Er is geen opslagplaats voorzien voor vast stalmest, terwijl men een aanvraag indient voor het bouwen van een stro-opslagplaats. Wat gebeurt er met het vaste stalmest van het jongvee? Dit kan niet als mengmest worden beschouwd.*
6. *De reliëfwijzigingen zijn niet op het plan weergegeven en dit terwijl het perceel veel lager ligt dan de voorliggende gewestweg. Het advies van het Agentschap Wegen en Verkeer werd niet aangevraagd.*
7. *Onze vraag dd.23.01.2015 om in het kader van openbaarheid van bestuur de beslissing van het schepencollege betreffende ons bezwaar dd. 13.11.20141 te kennen blijft tot op heden onbeantwoord wat ons niet toelaat onze rechten als belanghebbende te gronde te laten gelden. Wij herhalen bij deze onze vraag om alle beslissingen in deze te kennen.”*

De verwerende partij oordeelt, na het eensluidend verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, het volgende:

“In het beroepschrift wordt aangehaald dat de bekendmakingsaffiche onleesbaar is aangebracht, dat het inplantingsplan onvoldoende duidelijk is en dat er twee dossiers werden ingediend waardoor de documenten naar datum toe onduidelijk zijn. Vervolgens wordt ook geschreven dat de infiltratieproblematiek op zijn minst moet voorgelegd worden aan Infrac, Riobra en dat het ontwerp geen opslagplaats voorziet voor vast stalmest. Er wordt aangehaald dat er geen advies zou zijn van Wegen en Verkeer. Ten slotte wordt in het beroepschrift gesteld dat de reliëfwijzigingen niet duidelijk weergegeven zijn op de plannen en wordt aangehaald dat het college van burgemeester en schepenen nooit geantwoord heeft op de ingediende bezwaren.

In dit beroepschrift worden verschillende punten en problemen aangehaald, echter zonder te omschrijven wat de mogelijke hinder zou kunnen inhouden. Het is niet voldoende zich te beperken tot de vermelding van mogelijke tekortkomingen in het dossier. Het beroepschrift moet duidelijk de mogelijke persoonlijke hinder benoemen en de nadelen die de beroepsindiener kan lijden omschrijven.

Op basis van het ingediende beroepschrift moet tot de conclusie worden gekomen dat het beroep niet werd ingesteld door één van de in artikel 4.7.21, §2 VCRO vermelde belanghebbenden aangezien het administratief beroepschrift geen omschrijving van persoonlijke hinder en nadelen omvat.”

4.

Het komt aan de verzoekende partijen toe de onwettigheid van voormelde overweging aan te tonen.

Zij tonen niet aan dat de betreffende motivering niet afdoende, onjuist of kennelijk onredelijk is in acht genomen hun beroepsargumentatie.

Het standpunt van de verzoekende partijen in hun wederantwoordnota waarbij zij in het kader van de ingeroepen onregelmatigheden ook mogelijke hinder en nadelen verwoorden, kan niet aangenomen worden.

Het belang bij het administratief beroep wordt ingevolge artikel 4.7.21, §2 VCRO niet vermoed. De uitbreidingen die zij in hun wederantwoordnota geven (verstoring van evenwicht tussen percelen, verstoorde waterhuishouding, geurhinder) zijn niet terug te vinden in hun administratief

beroepschrift, waar, zoals de verwerende partij terecht aangeeft, enkel een aantal onregelmatigheden worden aangekaart.

Ten overvloede dient ook vermeld dat zelfs in hun administratief beroepschrift, de verzoekende partijen niet duidelijk maken waar hun eigendom is gelegen ten opzichte van het perceel van de aanvraag.

Het middel wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer Erwin DEMOL wordt geacht niet te zijn ingediend.
2. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 28 februari 2017 door de tweede kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Bart VOETS

Hilde LIEVENS